

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

11. Utrum Parochus, v. g. Messanensis possit ex licentia Parochi Panormitani confessiones Panorminatorum in ejus Parochia recipere absque approbatione Archiepiscopi Panormitani? Ex p. 3. tract. 4. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

RESOL. X.

An Confessarius etiam Regularis approbatus, verbi gratia ab Episcopo Neapolitano possit excipere confessiones Neapolitanorum in aliena Diocesi?
Ex part. 10. tractat. 14. & Misc. 4. Resolut. 41. alias 39.

Sup. hoc pro Confessariis in Ref. prae- terita, & pro Regularibus in §. nor. Confessariis Regularibus infra ex Ref. 24. lege §. sed qua. 10. & seqq.

§. 1. **N**egativè respondet Joan. Marias Novarius in *Lucerna Regularium Confessarius*, num. 14. ubi sic ait: Confessarij etiam Regulares ab Episcopo approbati ad Confessiones audiendas, nequeunt illas audire extra Diocesim Episcopi approbantis, quamvis illi, qui confiteri velint; sint eidem Episcopo subjecti, ita quidem determinavit Sacra Congregatio in *una Cremonen.* 22. *Mayj.* 1610. Ità Novarius; cui adde novissimè Joann. Baptistam Venturiam, in *Praxi Fori, Ecclesiastici*, Annot. 48. §. *Unico*, numero *quadragesimo sexto*, sic asserentem: Ultimò nota, quod Confessores Regulares, ac etiam Sæculares approbati ab Episcopo ad audiendas Confessiones, non possunt audire Confessiones extra Diocesim Episcopi approbantis, etiam si confiteri volentes sint subditi Episcopi approbantis. Ità ille.

Sup. hoc cursim, & recitanter in duabus lin. primis Ref. præterita, & si gnanter in tom. 7. tr. 1. ex Ref. 83. §. ult. & c. & lege etiam doctrinam §§. Refol. 2. not. præterita.

2. Sed ego puto Declarationem Cardinalium non esse authenticam, & falso illis tribui, cum sit contra communem sententiam Doctorum; & idèd me citato affirmativam sententiam tenet Bordonus in *Conf. Regular.* tom. 1. *resol.* 6. num. 4. ubi sic ait: An Confessarij Regulares ubique non solum in Diocesi, in qua admissi sunt, sed etiam extra illam audire possint subditos Episcopi approbantis. Respondetur: Possunt non solum ubique in Diocesi; sed etiam extra illam ubique locorum. Et hoc procedit non solum si Regularis sit in itinere, sed etiam quando mutavit domicilium, & translatus fuit ab uno ad aliud Monasterium, extra Diocesim ejus Episcopi, qui illum approbaverat, intellige modò duret ejus approbatio: Quod amplia, licet in secundo Monasterio nondum sit approbatus ab Episcopo ejus loci, ubi moram trahit de familia; in hoc enim stat punctus questionis. Pares ergo in hoc sunt Confessarij Regulares, & Parochi, qui ubique locorum suas oves audire possunt sacramentaliter. Nec obstat, quod in literis testimonialibus approbationis habeatur illa clausula: In Ecclesia sui Ordinis, quasi jurisdictione restringatur ad Ecclesiam, & locum expressum, ita quod non possit hoc ministerium exerceri in aliis Ecclesiis Diocesis, ne dum extra ipsam Diocesim: Quia ea non aufert potestatem, si extra sacramentum exercatur, sed designat locum, in quo ordinariè hoc Sacramentum exercendum est. Ità ille: & post illum Marcus Vival in *Arca Theol. Moral. tit. de jurisd. Inquis.* 6. num. 158. quibus adde Bejam part. 4. *cas.* 20. §. *Colliger.* Peregrinum, in *Compend. Privileg. verb. Absolutio.* Mirandam, tom. 1. *questione quadragesima quinta, artic.* 14. *conclus.* 3. Rodriguez in *Compend. Refol.* 32. num. 14. Portel in *Dubis Regul. verb. Confessor.* num. 5. & hoc non solum procedit quoad Confessarios Regulares, sed etiam quoad Sæculares, ut patet ex Sanchez de *Matrimonio*, tom. 1. *lib.* 3. *disputat.* 34. & aliis, quos citat & sequitur Barbosa in *Aphorismis lit. C. Verb. Confessarius*, fol. 63. asserens absolu-

tè Confessarium legitimè approbatum ab Ordinario, posse illius subditorum audire Confessiones etiam extra propriam Diocesim.

RESOL. XI.

Utrum Parochus, v. g. Messanensis possit ex licentia Parochi Panormitani confessiones Panormitanorum in ejus Parochia recipere absque approbatione Archiepiscopi Panormitani? Ex part. 3. tr. 4. Ref. 159. alias 160.

§. 1. **N**egativam sententiam docet Beja part. 1. *cap.* 16. & novissimè Alphonsus Regius in *sis resolutionibus*, *cas.* 61. num. 9. qui citat Gutierrez, Toletum, & Rodriguez. Ratio est, quia Curatus extra suam Parochiam & Diocesim censetur persona privata, & nihil amplius habere videtur, quam simplex Sacerdos; ergo quamvis per beneficium parochiale judicetur idoneus in sua Diocesi, tamen extra illam tale beneficium nihil ei suffragatur quoad confessiones alienarum ovium audientias, sicuti neque alteri Sacerdoti approbato à suo Episcopo: Et idèd Concilium Tridentinum æquiparat beneficii parochiale approbationi Episcopi; asserit enim quemlibet illorum modorum esse posse sufficientem, & alterutrum esse necessarium, sed approbatus in uno Episcopatu non est ubique approbatus, seu idoneus, nec is qui beneficium habet parochiale. Ità Regius ubi supra.

2. Sed contrariam sententiam docet Suarez, tom. 4. *disp.* 28. *sect.* 4. num. 18. & seq. cum Vasquez in 3. part. tom. 4. *quest.* 93. *art.* 3. *dub.* 4. n. 2. ubi sic asserit. Exitimò ex Concilio Tridentino apertè reputari idoneum ipso jure, quicumque parochiale habet beneficium, ut non tantum in sua Diocesi, in alia audire possit Confessiones, jurisdictione tamen sibi commissa, quam tamen jure ipso habet solum in sua Parochia, nec indiget extra suam Diocesim approbatione Episcopi illius Diocesis, ut censetur idoneus, sed commissa sibi jurisdictione ab eo, qui potest, ut à proprio Parocho existenti in alia Diocesi, potest ille quemcumque absolvere, quia jam jure ipso idoneus sine alia Episcopi cujuscumque approbatione reputatur; sic enim ex Concilio, ut duo diversa, unde aliquis censetur idoneus, ponuntur; alterum habere parochiale beneficium, alterum approbatum esse ab Episcopo. Ità Vasquez, satis quidem probabiliter, unde contra Regium ubi supra, n. 12. qui sequitur hanc opinionem, non se exponit periculo efficiendi irritum valorem Sacramenti; nam, ut alibi probatum est, qui cum opinione probabili administrat Sacramentum, quoad suam jurisdictionem semper illud conficit; nam Ecclesia in tali casu ratione opinionis probabilis confert illi jurisdictionem.

RESOL. XII.

An Parochus possit exponere ad confessiones audiendas approbatos à quocumque Episcopo?
Et quid, si Episcopus prohibet suis Parochis, aut Superioribus Regularium, ne Sacerdotes alibi approbatos ad audiendas confessiones in sua Diocesi exponant?
Et